

ROMÂNIA
Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

**Domnului prof. univ. dr. Valer Dorneanu,
Președintele Curții Constituționale,**

În conformitate cu dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituția României și ale art. 15 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, vă transmitem alăturat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 107 alin. (1¹) și art. 109 alin. (1¹) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, astfel cum au fost inserate prin Legea nr. 197/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 46/2008 - Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din data de 8 septembrie 2020.

Vă asigur, domnule președinte, de înalta mea considerație.

Avocatul Poporului,

Renate WEBER

București, 25 februarie 2021

ROMÂNIA

Avocatul Poporului

Str. George Vraca nr. 8, Sector 1, București
www.avp.ro

Tel.: +40-21-312.71.01, Fax: +40-21-312.49.21, E-mail: avp@avp.ro
Tel. dispecerat: +40-21-312.71.34, E-mail: petitii@avp.ro

În conformitate cu dispozițiile art. 146 lit. d) din Constituția României și ale art. 15 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată,

Avocatul Poporului formulează prezenta

EXCEPȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

referitoare la prevederile art. 107 alin. (1¹) și art. 109 alin. (1¹) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, astfel cum au fost inserate prin Legea nr. 197/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 46/2008 - Codul silvic

Dispozițiile art. 107 alin. (1¹) și art. 109 alin. (1¹) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, astfel cum au fost inserate prin Legea nr. 197/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 46/2008 - Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din data de 8 septembrie 2020, aduc atingere prevederilor art. 1 alin. (5), art. 23 alin. (12) și art. 16 alin. (1) din Constituție, din perspectiva următoarelor:

MOTIVE DE NECONSTITUȚIONALITATE

Potrivit normelor legale criticate:

- art. 107 alin. (1¹) - „Tăierea fără drept de arbori din fondul forestier național, indiferent de forma de proprietate, constituie infracțiune silvică și se pedepsește după cum urmează: a) cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este de până la 5 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior **la data constatării faptei**; b) cu închisoare de la un an la 3 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este cuprinsă între limita prevăzută la lit. a) și de cel mult 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior **la data constatării faptei**; c) cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior **la data constatării faptei**”;

- **art. 109 alin. (1¹)** - „*Furtul de arbori doborâți sau rupți de fenomene naturale ori de arbori care au fost tăiați ori scoși din rădăcini, din păduri, perdele forestiere de protecție, din terenuri degradate care au fost ameliorate prin lucrări de împădurire și din vegetația forestieră din afara fondului forestier național, precum și al oricărui alte produse specifice ale fondului forestier național constituie infracțiune și se pedepsește după cum urmează: a) cu închisoare de la 6 luni la un an sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este de până la 5 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior **la data constatării faptei**; b) cu închisoare de la un an la 3 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este cuprinsă între limita prevăzută la lit. a) și de cel mult 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior **la data constatării faptei**; c) cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior **la data constatării faptei**”.*

1. Nesocotirea prevederilor art. 1 alin. (5) din Constituție și ale principiului legalității incriminării, astfel cum acesta este prevăzut la art. 23 alin. (12) din Constituție.

a) Lipsa de previzibilitate și claritate a normelor legale

Prin modificarea Codului silvic s-a avut în vedere necesitatea incriminării tăierii de arbori fără drept, **indiferent de valoarea prejudiciului**, astfel cum rezultă și din *Expunerea de motive* a Legii nr. 197/2020, motiv pentru care, inițial, în parcursul procesului legislativ, actul normativ a cuprins sintagma „*prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior **la data comiterii faptei**”*. Ulterior, cu motivarea că, „*în practică nu se poate stabili data constatării faptei (faptei vechi) și suntem în imposibilitatea stabilirii prejudiciului*”, în *Raportul comun al Comisiei juridice, de disciplină și imunități, Comisiei pentru mediu și echilibru ecologic și Comisiei pentru agricultură, silvicultură, industrie alimentară și servicii specifice din cadrul Camerei Deputaților* s-a înlocuit cuvântul „*comiterii*” cu „*constatării*” din sintagma de mai sus.

Examinarea celor două texte legale evidențiază faptul că specificarea momentului „*constatării faptei*”, ce trebuie avut în vedere la stabilirea prețului pentru existența faptei incriminate, **nu prezintă suficientă previzibilitate și claritate.**

De altfel, este criticabilă chiar motivația care a stat la baza înlocuirii sintagmei „*la data comiterii faptei*” cu „*la data constatării faptei*” din sintagmele prevăzute în normele legale supuse controlului de constituționalitate. Din argumentele aduse în sprijinul acestei modificări rezultă că, practic, s-a urmărit și pedepsirea unor *fapte vechi*, săvârșite, cel mai probabil, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 197/2020, or, acest lucru, din perspectivă constituțională nu este cu putință. În aceeași logică, precizăm că potrivit principiilor generale de drept penal, nici o persoană nu poate fi sancționată penal pentru o faptă care nu era prevăzută de legea penală la data când a fost săvârșită.

Prin soluția legislativă adoptată în forma finală, și anume sintagma „*prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior **la data constatării faptei**”*, sunt afectate **previzibilitatea și claritatea normei**, deoarece infracțiunea se consumă la data comiterii faptei, când se produce și paguba prevăzută de norma de incriminare.

De asemenea, relevăm și neconcordanța dintre dispozițiile legale criticate și cele cuprinse la **art. 107 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic**¹, care raportează valoarea prejudiciului produs **la data comiterii faptei**.

¹ Art. 107 alin. (1) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic: „(1) *Ruperea, distrugerea, degradarea ori scoaterea din rădăcini, fără drept, de arbori, puieti sau lăstari din fondul forestier național, indiferent de forma de proprietate, constituie infracțiune silvică și se pedepsește după cum urmează: a) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei; b) cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă, dacă valoarea prejudiciului produs nu depășește limita prevăzută la lit. a), dar fapta a fost săvârșită de cel puțin două*

În sprijinul neconstituționalității normelor legale de mai sus, indicăm jurisprudența Curții Constituționale, și anume **Deciziile nr. 536/2018 și nr. 51/2019**. Cu acele ocazii, instanța de contencios constituțional a reținut că, „*drept urmare a modificărilor legislative operate, condiția referitoare la existența infracțiunii în raport cu valoarea prejudiciului produs la data constatării faptei a fost înlocuită cu cea care face trimitere la prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei. Din perspectivă constituțională, Curtea a constatat că această din urmă modalitate este mult mai clară și conferă destinatarilor normei previzibilitate, deoarece orice persoană tentată să comită o infracțiune silvică va putea ști cu precizie, la data săvârșirii, că fapta sa este infracțiune sau nu. În acest fel au fost înlăturate situațiile în care fapta putea constitui infracțiune la data săvârșirii, dar ulterior, din cauza creșterii prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, fapta putea să fie scoasă din sfera ilicitului penal, valoarea prejudiciului produs nemaifiind de 5 ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior*”.

Pe de altă parte, problema ridicată în practică, în trecut, de sintagma criticată a fost supusă spre judecare și Înaltei Curți de Casație și Justiție, care, prin **Decizia nr. 12/2008** pronunțată asupra unui recurs în interesul legii, a decis că „*modificarea, în sensul majorării prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, intervenită ulterior comiterii faptei, conduce, în cazul infracțiunilor ce aduc atingere fondului forestier, la lipsa unuia dintre elementele constitutive ale infracțiunii, ceea ce atrage incidența dispozițiilor art. 10 lit. d) din Codul de procedură penală*”.

În motivare, instanța supremă a arătat că «*în cazul infracțiunilor ce aduc atingere fondului forestier, majorarea ulterioară a prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior atrage raportarea cuantumului valorii pagubei produse prin fapta săvârșită anterior la noua limită valorică devenită criteriu de incriminare.*

Cum numai o anumită valoare a pagubei produse poate atribui unei fapte îndreptate împotriva fondului forestier caracterul de infracțiune, este evident că neatingerea cuantumului acelei valori, ce constituie condiția pentru ca incriminarea să devină operantă, determină lipsa unei trăsături esențiale specifice laturii obiective a unor asemenea infracțiuni, respectiv neîntreținerea criteriului valoric necesar.

Ca atare, din moment ce intervenirea majorării prețului unității de masă lemnoasă pe picior, ulterior comiterii faptei, conduce la un quantum superior, mai mare, al pagubei ce este susceptibilă să atribuie faptei caracter de infracțiune în sensul reglementat prin dispozițiile din Codul silvic la care s-a făcut referire, se impune ca, în astfel de cauze, examinarea elementelor constitutive ale infracțiunii, sub aspectul laturii obiective, să fie realizată în raport cu noul criteriu valoric privind prejudiciul, iar în cazul neîndeplinirii acestuia să se constate lipsa unuia dintre elementele constitutive ale infracțiunii, ceea ce atrage incidența dispozițiilor de achitare cuprinse în art. 11 pct. 2 lit. a), cu referire la art. 10 alin. 1 lit. d) din Codul de procedură penală.

În această privință, este de observat că majorarea prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă, intervenită ulterior comiterii faptei, nu atrage incidența dispozițiilor art. 10 alin. 1 lit. b) din Codul de procedură penală, prin care este reglementat cazul când „*fapta nu este prevăzută de legea penală*”, întrucât modificarea cuantumului pagubei ce imprimă faptei caracter penal, prin majorarea criteriului de calcul, nu echivalează cu o dezincriminare cât timp faptele respective sunt considerate în continuare infracțiuni, reglementate prin norme speciale din Codul silvic, ci constituie doar o dispoziție legală mai favorabilă, a cărei aplicare, implicând o restrângere a conținutului laturii obiective a

---

ori în interval de un an, iar valoarea cumulată a prejudiciului produs depășește limita prevăzută la lit. a); c) cu închisoare de la un an la 5 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 20 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior la data comiterii faptei; d) cu închisoare de la 2 la 7 ani, dacă valoarea prejudiciului produs este de cel puțin 50 de ori mai mare decât prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, la data comiterii faptei”.

infracțiunilor ce aduc atingere fondului forestier, datorită măririi valorii pagubei ce imprimă faptei caracter infracțional, impune constatarea neîntrunirii elementelor constitutive ale vreunei infracțiuni în astfel de cazuri».

De altfel, ulterior acestei decizii, după cum am menționat, chiar Curtea Constituțională a admis că înlocuirea condiției referitoare la existența infracțiunii în raport cu valoarea prejudiciului produs **la data constatării faptei** cu cea care face trimitere la prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior **la data comiterii faptei** „este mult mai clară și conferă destinatarilor normei previzibilitate, deoarece orice persoană tentată să comită o infracțiune silvică va putea ști cu precizie, la data săvârșirii, că fapta sa este infracțiune sau nu. În acest fel au fost înlăturate situațiile în care fapta putea constitui infracțiune la data săvârșirii, dar ulterior, din cauza creșterii prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, fapta putea să fie scoasă din sfera ilicitului penal”.

De asemenea, după cum am arătat, se relevă o neconcordanță între dispozițiile **art. 107 alin. (1¹)** și cele cuprinse la **art. 107 alin. (1) din Codul silvic** (modificat prin Legea nr. 197/2020 doar în privința părții introductive), care raportează valoarea prejudiciului produs **la data comiterii faptei**.

Aceeași lipsă de corelare o remarcăm și la **art. 109 alin. (1¹) cu art. 109 alin. (1) din Codul silvic**, în sensul că acesta din urmă condiționează doar în mod generic încadrarea juridică a faptei de valoarea pagubei determinată pe baza prețului mediu al aceleiași unități de masă lemnoasă, fără specificarea momentului ce trebuie avut în vedere la stabilirea prețului.

Trebuie să avem în vedere că „o dispoziție legală trebuie să fie precisă, neechivocă și să instituie norme clare, previzibile și accesibile a căror aplicare să nu permită arbitrariul sau abuzul și că norma juridică trebuie să reglementeze în mod unitar, uniform și să stabilească cerințe minimale aplicabile tuturor destinatarilor săi” (a se vedea Decizia nr. 637/2015, paragraful 34).

Cerința de **claritate a legii** vizează caracterul neechivoc al obiectului reglementării, cea de **precizie** se referă la exactitatea soluției legislative alese și a limbajului folosit, în timp ce **previzibilitatea** legii privește scopul și consecințele pe care le antrenează (Decizia nr. 732/2018 a Curții Constituționale), or, în prezenta speță, **toate elementele expuse, fiind pline de ambiguitate, lipsesc de previzibilitate și claritate normele criticate și sunt de natură a induce în eroare toți destinatarii legii (atât persoanele care săvârșesc faptele penale, cât și organele de cercetare penală).**

Date fiind coordonatele constituționale invocate și având în vedere importanța de rang constituțional a domeniului reglementat – stabilirea unor infracțiuni – considerăm că se impune o reglementare clară a cazurilor și condițiilor în care pot fi sancționate persoanele care săvârșesc fapte penale ce aduc atingere fondului forestier.

De altfel, în ipoteza infracțiunilor, legiuitorul trebuie să indice în mod clar și neechivoc obiectul material al acestora, în vederea stabilirii existenței unei anumite fapte penale concrete, însă, raportarea la valoarea prejudiciului produs **la data constatării faptei** indică, în opinia noastră, o lipsă de previzibilitate și claritate a normelor legale.

Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și sancțiunile care le pedepsesc. Ca urmare firească a principiului legalității condamnărilor, **prevederile de drept penal sunt supuse principiului interpretării stricte.** În practica sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că termenul "drept" utilizat în cuprinsul art. 7 corespunde celui de "lege" folosit în alte articole ale Convenției și înglobează jurisprudența, după cum presupune respectarea condiției calității, inclusiv din perspectiva accesibilității și **previzibilității** normei. Așadar, legiuitorul, prin prisma principiului legalității, are obligația de a redacta textele normative în mod clar și previzibil, astfel încât orice persoană să-și poată da seama care este conduita sancționată și care sunt condițiile în care aceasta se pedepsește, precum și măsurile care pot fi luate de către organele judiciare. În jurisprudența Curții de la Strasbourg s-a stabilit că noțiunea de "previzibilitate" trebuie raportată la conținutul textului, domeniul vizat și destinatarii normei, fără ca

acest principiu să se opună lămuririi persoanei în cauză de către specialiști (Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza Dragotoniu și Militaru-Pidhorni împotriva României, paragraful 35).

Prin raportare la standardele de constituționalitate mai sus invocate, legea criticată **încalcă atât cerințele de calitate a legii, respectiv prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, cât și principiul legalității incriminării și a pedepsei, prevăzut la art. 23 alin. (12) din Legea fundamentală.**

b) Existența unui paralelism legislativ

Din examinarea legislației în materia sancționării contravențiilor silvice a rezultat că potrivit dispozițiilor art. 8 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 171/2010², „(1) Constituie contravenții silvice următoarele fapte: a) tăierea, ruperea sau scoaterea din rădăcini a arborilor, fără drept, precum și distrugerea ori vătămarea de arbori, puieți, pomi de Crăciun ori lăstari din fondul forestier național sau tăierea, ruperea sau scoaterea din rădăcini a arborilor, fără drept, precum și distrugerea ori vătămarea de arbori de pe terenurile cu vegetație forestieră din afara fondului forestier național, dacă valoarea prejudiciului, stabilită potrivit legii, este de până la de 5 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior. Se exceptează prejudiciile rezultate prin lucrările de exploatare forestieră, așa cum sunt definite de Legea nr. 46/2008, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu reprezintă tăieri ilegale; b) furtul ori însușirea arborilor tăiați cu drept sau fără drept, a puieților, pomilor de Crăciun ori a lăstarilor din fondul forestier național sau a pomilor de Crăciun din culturi specializate sau furtul ori însușirea arborilor tăiați cu drept sau fără drept de pe terenurile cu vegetație forestieră din afara fondului forestier național, dacă valoarea prejudiciului, stabilită conform legii, este de până la de 5 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior”.

Practic, noile fapte reglementate ca infracțiune de art. 107 alin. (1¹) lit. a) și art. 109 alin. (1¹) lit. a), inserate prin Legea nr. 197/2020 în Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic, reprezintă o suprapunere cu faptele de natură contravențională enunțate mai sus, care erau deja existente în fondul activ al legislației.

Din prisma acestor aspecte, precizăm că noile texte legale instituie un paralelism legislativ, în raport cu prevederile art. 8 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 171/2010, care reglementează, în mod expres, aceleași fapte ca fiind contravenții.

Or, o reglementare paralelă distinctă a unor fapte săvârșite asupra fondului forestier contravine dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care instituie evitarea paralelismelor legislative.

Astfel, potrivit art. 16 alin. (1) și (2) din actul normativ precitat „(1) În procesul de legiferare este interzisă instituirea aceluiași reglementări în mai multe articole sau alineate din același act normativ ori în două sau mai multe acte normative. Pentru sublinierea unor conexiuni legislative se utilizează norma de trimitere. (2) În cazul existenței unor paralelisme acestea vor fi înlăturate fie prin abrogare, fie prin concentrarea materiei în reglementări unice”.

Cu privire la existența unor paralelisme de reglementare, în jurisprudența sa, spre exemplu, Decizia nr. 420/2019, Curtea Constituțională a reținut că, „deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații ce respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesare. O inițiativa legislativă trebuie să se integreze în ansamblul reglementărilor deja existente pentru a evita

² Legea nr. 171/2010 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor silvice

posibile necorelări, conflicte între norme, de natură să genereze incertitudine în aplicarea acestor acte, cu consecința încălcării principiului securității raporturilor juridice prevăzut de art. 1 alin. (5) din Constituție”.

2. Afectarea principiului egalității în drepturi, consfințit de art. 16 alin. (1) din Constituție

De asemenea, prevederile **art. 107 alin. (1¹) și art. 109 alin. (1¹) din Legea nr. 46/2008 privind Codul silvic** încalcă dispozițiile constituționale ale **art. 16 alin. (1)**, în componenta sa de nediscriminare, având în vedere că **făptuitori** aflați în aceeași situație juridică, cum sunt coautorii, pot suporta diferite rigorile legii, prin raportare la data la care faptele acestora au fost descoperite, nu săvârșite.

În acest fel remarcăm că este posibil ca o faptă să constituie infracțiune într-o anumită formă la data comiterii, dar ulterior, la data constatării acesteia, din cauza modificării prețului mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior, fapta ar putea să fie încadrată la altă formă, mai gravă, valoarea prejudiciului produs nemaifiind de până la 5 ori prețul mediu al unui metru cub de masă lemnoasă pe picior.

Principiul egalității, în componenta sa de nediscriminare, are un conținut autonom, o existență de sine stătătoare în sensul că impune obligații corespunzătoare în sarcina statului pentru a asigura egalitatea juridică dintre subiecții de drept. Din această perspectivă, egalitatea nu este o chestiune cantitativă în sensul că se poate aprecia și raporta doar la un set de drepturi și libertăți fundamentale prevăzute în Constituție, ci are și un aspect calitativ, astfel încât poate fi valorizat, în componenta sa privind nediscriminarea, ca fiind un **principiu de drept ce promovează egalitatea juridică**.

Faptul că angajarea răspunderii penale depinde de determinarea prejudiciului în funcție de un **factor exterior conduitei făptuitorului**, acela al **momentului descoperirii faptei penale** de către organele de cercetare penală, face posibil ca fapta unui coautor **constatată** ulterior momentului comiterii să fie într-o formă agravată, dacă are loc o majorare a criteriului de calcul. Practic, în situația unui coautorat, aceștia vor suporta rigorile legii în funcție de criteriul de calcul de la momentul constatării faptei, care poate fi diferit, și nu raportat la momentul comiterii faptei, care este unic pentru coautori.

În această logică, în măsura în care condiția referitoare la existența infracțiunii nu este una fixă, ci este variabilă, în funcție de valoarea prejudiciului produs la data **constatării faptei** coautorii unei fapte penale săvârșite asupra fondului forestier sunt discriminați, aplicându-se un tratament juridic diferit fără nicio justificare obiectivă și rezonabilă.

Referitor la principiul egalității în fața legii, consacrat prin **art. 16 din Constituție**, Curtea Constituțională, în mod constant în jurisprudența sa, a statuat că „*acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite*” (a se vedea Decizia nr. 1/1994 sau Decizia nr. 545/2011). Mergând în aceeași direcție, prin Decizia nr. 1221/2009 și Decizia nr. 1567/2009, instanța de contencios constituțional a statuat că „*principiul nediscriminării poate fi invocat în condiții comparabile sau de egalitate, iar o eventuală verificare a respectării egalității de tratament juridic se poate face numai cu privire la subiecte care se află în situații comparabile*”. În același sens este și jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că „*o deosebire de tratament juridic este discriminatorie atunci când nu este justificată în mod obiectiv și rezonabil, aceasta însemnând că nu urmărește un scop legitim sau nu păstrează un raport rezonabil de proporționalitate între mijloacele folosite și obiectivul avut în vedere*” (în acest sens, a se vedea hotărârile din 23 iulie 1968, 13 iunie 1979, 28 noiembrie 1984, 28 mai 1985, 16 septembrie 1996, 18 februarie 1999 și, respectiv, 6 iulie 2004, pronunțate în cauzele „*Aspecte privind regimul lingvistic în școlile belgiene*” împotriva Belgiei, paragraful 10, Marckx împotriva Belgiei, paragraful 33, Rasmussen împotriva Danemarcei, paragrafele 35, 38 și 40,

Abdulaziz, Cabales și Balkandali împotriva Regatului Unit, paragraful 72, Gaygusuz împotriva Austriei, paragraful 42, Larkos împotriva Cipru, paragraful 29, Bocancea și alții împotriva Moldovei, paragraful 24).

Având în vedere competența sa generală în privința protecției drepturilor și libertăților omului, Avocatul Poporului apreciază că **argumentele de neconstituționalitate reținute justifică pronunțarea de către Curtea Constituțională a unei soluții de admitere a prezentei excepții de neconstituționalitate.**

Avocatul Poporului,

Renate WEBER

București, 25 februarie 2021